

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qua occasione Christi nomen, Constantino rerum potiente, in orbem
vniuersum propagatum sit. Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

filii, qui summū inter filios honoris gradum obtinuit Constantiam nuncupauit, illamque dignitatem propter religionem ei tribuit. Simili etiam de causa Constantinam, vrbē Phœniciaē, imperatoris nomine appellatam cognoui. Sed singula literis persequi magni laboris esset. Nam aliæ urbes quam plurimæ eodem tempore sua sponte ad religionem Christianam se transtulere, & suapte voluntate, absq; ullo imperatoris mandato, fana, quæ erant apud se, & simulachra deturbauere, sacrasque extruxere ecclesias.

Qua occasione Christi nomen, Constantino rerum potente, in orbem vniuersum propagatum fit.

CAPVT V.

CV M verò ad hunc modum per vniuersum imperium Romanum se dilataret ecclesia, Christiana religio etiam ad ipsos Barbaros peruasit. Nam gentes circa Rhenum accolentes, fidei Christianæ se dediderunt. Celtae item & populi Galliæ ultimi, qui proximè ad Oceanū habitant, Gotthi etiam, & gentes illis finitimæ, quæ antè ad ripas Istri habitauerant, iam pridem fide in Christum recepta, se ad cultum & humanitatem ciuiliorem cōuerterant. Causa autem, cur omnes ferè Barbari Christianam religionem amplecti cōperint, fuere bella variis temporibus, ut pote regnante Galieno, & imperatoribus, à quibus ei successum est, à Romanis, & exteris hominibus administrata. Nam cum infinita ferè & promiscua multitudo gentium, ex Thracia in Asiam traieciisset, eamq; incursionibus factis occupasset, aliique Barbari in aliis locis Romanis sibi finitimi idem præstitissent, multi sacerdotes Christi pariter captiui à Barbaris abducebantur. Qui quidem cum homines in illis locis morbis afflictatos sanarent, & dæmonibus occupatos solo nomine Christi, filii Dei, inuocato libarent, & syncerū præterea ac piūm vitæ genus colere, & virtutum præstantia obtrectorum ora penitus obturare vide rentur, Barbari eos cum vitæ, tum factorum admirabilium causam magnopere admirati, & eos valde prudentes esse, & sc̄, si tam præstabiles hominum mores imitarentur, numenq; diuinum ad eorum exemplum colerent, Deum sibi propi-

propitium habituros. Itaque ab illis , quid sibi agendum sit, doceri constituunt: discunt fidei nostræ præcepta, baptismum recipiunt , & conuentus more Christianorum celebrant.

Quomodo Iberi in Christum crediderint.

CAPVT VI.

E Odē Imperatore regnāte , fertur Iberes ad Christi fidē deductos esse. Est hēc quidē gens Barbara, robusta, & bellicissima : Armeniam interiorem incolit versus Septentriones , Hanc fama est suasu mulieris Christianæ captiuæ patriam & auitam religionem deseruisse : quæ mulier , quoniam fidei & pietatis plenissima erat , idcirco cum apud exterōs etatem ageret, nihil de cōsueto vitæ genere remisit, sed iejunare, noctes diesque precari, Deo cum laudibus gratias agere continuò solita est . Barbaris autem sciscitantibus ab illa, quorsam eiusmodi subiret molestias, respondet verè & ex animo, Christum filium Dei ita colli debere . At illis & nomen illius , quem colebat , & cultus ac religionis modus valde peregrinus visus est . Forte fortuna adolescentulus ibi grauiter ægrotare cœpit: quæ mater per singulas ædes cricunferens, ostendit. Nam istud facere in more positum erat Iberibus, ad eum finē, ut si quis forte reperiaretur, qui morbum aliquem curauisset, eius opera alii eodem morbo laborantes facilè sanarentur . Vbi verò adolescentulus à nemine posset curari , defertur ad captiuam . At illa, medicamenta, inquit, vel ex vnguentis, vel ex emplastris confecta neq; scio , neque eorū viū experientiam teneo, sed credo, ò mulier, Christum, quem colo, verum illum & præpotentem Deum , filium tuum sanaturum. Statimque ut est pro adolescentulo præcata, cum iam iam mori expectaretur, morbo liberatus est . Haud longò post tempore, regis illius gentis coniugem, quæ iam erat morbo insanabili interitura , simili ratione ad integrā valetudinē restituit , Christū cognoscere docuit, eū largitorē sanitatis, vitæ, & regni, omniū deniq; dominū esse declaravit . Regina igitur, ea re , quæ sibi accidisset inducta, verba captiuæ vera esse credidit, estq; religionē Christianā amplexata, & magno ī honore mulierē habuit. Rex autē & valetudi-